

тели-тъ. Тогава Господь казалъ на фарисей-тъ : „истина, истина ви говорѣхъ, че мытари-тъ и грѣшники-тъ ще влѣзѣтъ прѣди васъ въ Царство небесно! Като дойде до васъ Іоаннъ Кръститель да ви научи на истинѣ-тъ, вы не му повѣрвахте; но мытари-тъ и грѣшники-тъ му повѣрвахъ. Вы видите и не ся раскайвате!“

„Нѣкой ималъ смоковницѣ въ градинѣ-тъ си,“ говорилъ Иисусъ Христосъ. „Три години той чакалъ плодъ отъ таѣхъ смоковницѣ, но ничто не получилъ. Тогава той казалъ на градинаря : „ето станѣ вече три години, какъ дохождамъ да трѣсѣхъ плодъ на това дръво и не намирамъ. Отсѣчи смоковницѣ-тъ, да не държи тукъ мѣсто-то безъ никоѣхъ ползѣ.“ Градинаря-тъ отговорилъ : „Господине! остави ѣхъ още единъ годинѣ. Азъ щѣ ѣхъ обкопая и щѣ ѣхъ обсиѣхъ съ гной; тогава, негли, тя принесе плодъ; но ако и тогава не даде плодъ, то повели да ѣхъ съсѣкъ.“

Господарь на градинѣ-тъ е Отецъ небесный, градинарь е Сынъ Божій, а смоковница е чловѣкъ. Богъ ны е испратилъ въ мѣръ да приносимъ плодове, добры работы, и съ ползѣ да употрѣбляваме даденно-то ни время. Дълго время чака Той наше-то раскаяніе; и ако употрѣбимъ во зло негово-то дълготрѣпіе, Той ще ны прѣдаде на вѣчно мѣченіе.

ГЛАВА LIV.

Притча за таланты-тъ.

Иисусъ Христосъ казалъ още и слѣдующѣ-тъ притчѣ : „нѣкой си чловѣкъ богатъ, като търгнувалъ изъ отечество-то си да иде въ далечнѣ странѣ, повикалъ слугы-тъ си и раздалъ имъ по единъ часть отъ имота си. Едному отъ нихъ далъ пять таланта, другому два таланта, третьему единъ, всѣкому споредъ дарованіе-то му, съ договоръ, чтоо всѣкий отъ нихъ да